

N. Sage: Det gjør mig ondt, at jeg endnu engang maa opholde Thinget, men jeg skal fatte mig saa kort som muligt. Saavidt jeg forstod den ærede sidste Taler, vil han, skjøndt han indrømmer, at det vilde være bedre at lade § 3 blive staaende saaledes, som den blev vedtagen ved anden Behandling, dog stemme for den ærede Indenrigsministers Forslag til denne Paragraf, da han ikke troer, at der vil opstaae synderlig Ulempe derved, altsaa ved at forbyde Udstedelsen af de her omhandlede Anviisninger og Transporter paa samme med Navnet in blanco eller lydende paa Shænbhaveren; men jeg maa dog tillade mig den Bemærkning, at der vil opstaae ikke saa Ulemper. Saadanne Anviisninger gaa nemlig blandt alle Slags Føll, af hvilke Mange ikke ere overordentlig skrivekyndige, og af hvilke endnu Færre ere bekendte med den Slags Forretninger og den Nøiagtighed, som er fornøden i saadanne Forhold, men naar man istedetfor blot at skrive sit Navn paa en Anviisning, skal transportere den til den eller den maaskee fraværende Mand, og derved gjør den allermindeste Feil i Navnet, saa vil Anviisningen ikke blive betalt; dette er en Ulempe, og paa den anden Side seer jeg ikke, at der opnaaes et eneste Gode ved at gaae bort fra det, som blev vedtaget ved anden Behandling. Den ærede Minister har saa bestemt fremhævet Favørerne ved at faae formange slige Papirer ud paa Markedet, og har i den Henseende henholdt sig til, hvad der under anden Behandling blev udtalt angaaende lignende Forhold i England, hvorfor det maaskee ogsaa maa være mig tilladt med et Par Ord at høre mig derom. Hvad den Bemærkning angaaer, at Markedet skulde blive overflødet med den Slags Papirer, saa troer jeg, at den ærede Indenrigsminister ganske rolig kan overlade til Publikum selv at afgjøre, hvorvidt det vil modtage saadanne Anviisninger eller ikke; vore Tilstande opfordre i det Hele taget ikke til det, som kaldes Svindel ved Anviisninger, og i intet Tilfælde ved Anviisninger af denne Natur. Det vilde jo være Bedrageri at udstede Anviisning paa Føllo i Banken, dersom man ikke var berettiget dertil, og disse Anviisninger kunne heller ikke paa nogen Maade

sammenlignes med det Papir, som den ærede Indenrigsminister omtalte, og som efter hans Mening har gjort saa megen Skade i England; men hvad Skaden ved saadant privat Papir angaaer, troer jeg, at ingen Mand i England, som kender Forholdene, vil sige Andet, end at Udbredelsen og Benyttelsen deraf har gjort uendelig mere Gavn end Skade. Hvad dernæst angaaer den Feiltagelse, jeg skulde have begaaet, da jeg sidste Gang forhandlede denne Sag med den ærede Indenrigsminister, saa hidrører Feiltagelsen muligviis fra den høitærede Indenrigsminister selv. Det er ganske vist, at den saakaldte Peels Bankakt gif ud paa at sikkre imod, at altfor mange ufunderede Banker skulde faae Publikum narret til at tage imod, ikke deres Anviisninger, men deres Sedler, som i Et og Alt stode lige med Banksedlerne, med den Undtagelse, at de ikke vare et tvungent Betalingsmiddel; men hvad skete da? Ikke Andet, end at alle dengang bestaaende Banker, der, hvis min Sukommelse ikke slaer mig feil, beløb sig til omtrent 230, og som udstedte Sedler for et Beløb, der ikke var langt fra det, som Englands Bank udstedte, fik Ret til at vedblive med Udstedelsen af disse Sedler efter et Gjennemsnit, taget for de 12 sidste Uger før Lovens Ikrafttræden; men hvis de vilde udstede Sedler udover dette Beløb, maatte de have et tilsvarende Beløb i Guld liggende, og de skulde hver Uge give en Beretning om den Omsætning, som fandt Steb. Der er ganske vist ikke saa af disse Banker, som i Tidernes Løb ere falkerede og have bedraget mange Menneffer, men jeg er dog overbevist om, at den Gavn, som de omtalte Banker have stiftet, uendelig meget overgaaer den partielle Skade, som de kunne have arrettet. Man kan imidlertid ikke anstille nogen Sammenligning mellem saadanne Sedlers Udstedelse og Cirkulationen af disse aldeles uskyldige Anviisninger, som vi have vedtaget kunne gaae omkring uden det umulige Stempel for Transport. Regjeringen opgiver ikke Noget ved en saadan Bestemmelse, da det dog, som sagt, vil være umuligt at faae Publikum tvungen til at sætte Transportstempel paa enhver Anviisning, og jeg maa tillade mig at udtale, at Fordringen herom vilde være ligesaa